

יעקב גלאַטשטיין (1896-1971)

רייד צו מיר ייִדיש, מיין ייִדיש לאַנד,
און איך וועל צו דיר ריידן עברית ממילא.
אַברהם מיט שׂרהן קומען מיר אַנטקעגן
פֿון דער מערת-המכּלה .

גאָט העלף, זיידע-באַבעשי!
אַברהם גייט שווייגנדיק די גאָס אַריבער.
-- נעם זיך ניט צום האַרצן, יאַנקעלע!
-- זאָגט שׂרה -- ער איז מבין כל דיבור.

ס'איז אַזוי דאָ אַנגענומען.
אַ מאַנצביל דאָרף ייִדיש שטומען.
אַבער אַ יידענע פֿון ייִדישטייטש
האָט אויך עפעס וואָס צו זאָגן.

זאָג איך דיר גאָט העלף, מיין קינד,
זאָלסט מיר אַל דאָס גוטס פֿאַרמאָגן.

גלייב מיר, יאַנקעלע, ס'וועט קומען אַ צייט
אין חמישה-עשר-לאַנד פֿון ראָזשינקעס און פֿייגן,
אַז אַלע עברית-קינדער
וועלן אויפֿהערן ייִדיש שווייגן.

און אַז זיי וועלן זיך צעריידן,
וועלן זיי, וועט אַ נחת זיין צו הערן,
אַזוי וועט געשען, יאַנקעלע מיין קינד,
אַ שבוּעה קען איך דיר שווערן.

דער זיידע אברהם, פֿון יענער זייט גאָס,
ווינקט צו מיר און פֿאַכעט מיט דער פֿאַטשיילע.

אָ, רײַד צו מיר ייִדיש, מײַן ייִדיש לאַנד,
און איך וועל צו דיר רײַדן עבֿרית ממילא.

Transcription: Lucas Bruyn and Leonard Prager
Conversion: Refoyl Finkel
Copyediting: Leonard Prager and Noyekh Miller